

prima instanță – (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) V. Sandu

instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rozlovan Andrei împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea ordinului de suspendare din funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015 și hotărârea suplimentară din 10 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2015 Rozlovan Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne prin care a solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 474 din 07 iulie 2015, prin care a fost dispusă suspendarea reclamantului Rozlovan Andrei din funcția de șef al secției nr. 4 a Direcției nr. 4 a Inspectoratului Național de Investigații pentru durata anchetei de serviciu, efectuată de către Direcția inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției, începând cu 07 iulie 2015, ca fiind vădit ilegal și restabilirea în funcție a ultimului, obligarea pârîntului Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, să prezinte în instanța de judecată materialele anchetei de serviciu, efectuată în privința angajatului Rozlovan Andrei, ca urmare a raportului depus de către șeful-adjunct al Direcției nr. 4 al Inspectoratului Național de Investigație, colonelul de poliție Valeriu Briniște, obligarea pârîntului de a compensa cheltuielile de judecată suportate de reclamant.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menținut că, prin ordinul nr. 474 ef. din 07 iulie 2015 emis de către Inspectoratul General al Poliției, în persoana șefului adjunct, colonel de poliție Gheorghe Cavcaliuc, adus la cunoștință reclamantului – Rozlovan Andrei, la 07 iulie 2015, ultimul a fost suspendat din

funcția de Șef al secției nr. 4 al Direcției nr. 4 din Cadrul Inspectoratului Național de Investigații, pentru durata desfășurării anchetei de serviciu nr. 1762 din 07 iulie 2015, efectuată de către Direcția inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției, începând cu 07 iulie 2015.

Ordinul menționat, a fost emis în urma inițierii unei anchete de serviciu, care a fost dispusă în baza raportului depus de către șeful-adjunct al Direcției nr. 4 al Inspectoratului Național de Investigații, șef al secției nr. 1, Valeriu Briniște.

Astfel, au indicat că ordinul respectiv este ilegal, din următoarele considerente.

Procedura de desfășurare a anchetei de serviciu este expusă în Statutul disciplinar al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013.

Deși în hotărârea respectivă, sunt reglementate expres abaterile disciplinare a polițiștilor, în acțiunile reclamantului nu se găsește nici o faptă care urmează să fie încadrată ca abatere disciplinară. Or, neprezentarea informației solicitate a avut loc din cauza defecțiunilor tehnice ale serverului.

De asemenea, a relevat că, în cazul admiterii solicitării dlui V. Briniște ca fiind drept o indicație, atunci potrivit prevederilor Regulamentului privind organizarea și funcționarea Direcției nr. 4 a Inspectoratului Național de Investigații, aprobat prin ordinul nr. 185 din 12 decembrie 2014, șefii secțiilor în cadrul Direcției nr. 4 se subordonează direct șefului Direcției, iar în lipsa ultimului, atribuțiile acestuia sunt exercitate de către adjunct, sau de o altă persoană desemnată prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției la propunerea șefului Direcției.

Astfel, în situația când șeful Direcției se afla în exercițiu și în lipsa șefului Inspectoratului General al Poliției de al desemna pe dnul V. Briniște de a exercita atribuțiile șefului, solicitările acestuia nu pot fi recepționate ca indicații.

Totodată, au relevat că, suspendarea acestuia din funcție cu ridicarea legitimației de serviciu și permisului de port armă din dotare a fost ilegală.

În lipsa unei abateri de serviciu, se constată ilegalitatea ordinului nr. 474 ef. din 07 iulie 2015, privind suspendarea din funcție, din lipsa unei încadrări bazate pe legislația în vigoare.

Respectiv, ancheta de serviciu a fost la 07 iulie 2015. La 07 iulie 2015, orele 15:00 la sediul Direcției nr. 4 a Inspectoratului Național de Investigații, s-a prezentat ofițerul principal de investigații al secției nr. 2 a Direcției inspectare efectiv a Inspectoratul General al Poliției, locotenent colonel de poliție, Dorin Modîrca, care respectiv a adus la cunoștința reclamantului faptul inițierii anchetei de serviciu și respectiv i-a solicitat depunerea unei explicații asupra circumstanțelor comiterii abaterii disciplinare incriminate.

De asemenea, au invocat că, potrivit prevederilor statutului disciplinar al polițistului, persoana căreia i-a fost încredințată efectuarea anchetei de serviciu, este în drept să propună conducătorului care a inițiat ancheta de serviciu suspendarea din serviciu a polițistului care a comis abaterea disciplinară, cu ridicarea legitimației de serviciu și a armei din dotare, iar după obținerea acordului să inițieze procedura de suspendare.

În speță, suspendarea raportului de serviciu s-a dispus imediat fără efectuarea cărorva anchete preliminare.

Suplimentar a invocat că, ridicarea armei și a legitimației de serviciu urma să fie prevăzută expres în ordinul de Inspectoratul General al Poliției, în timp ce acestea au fost ridicate printr-un act de ridicare întocmit de un ofițer special de investigații.

Într-un final a indicat, că pe parcursul activității sale a fost menționat pentru serviciu impecabil de 18 ori și a fost decorat cu insigna Ministerului Afacerilor Interne ”Colaborator emitent”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Rozlovan Andrei împotriva Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de suspendare din funcție nr. 474 ef. din 07 iulie 2015 (f.d. 80).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 noiembrie 2015 Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea acesteia ca ilegală cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiate (f.d. 82).

Prin hotărârea suplimentară din 10 decembrie 2015 Judecătoria Centru, mun. Chișinău a anulat ordinul nr. 474 ef. din 07 iulie 2015 cu privire la suspendarea din funcție a șefului Secției nr. 4 a Direcției nr. 4 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, locotenent major de poliție, Rozlovan Andrei (f.d. 88).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 s-a respins ca neîntemeiat apelul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015 și hotărârea suplimentară din 10 decembrie 2015, pronunțată în pricina dată (f.d. 126).

La 26 iulie 2016 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea hotărârii judecătorești Centru mun. Chișinău din 25 noiembrie 2015 și hotărârii suplimentare din 10 decembrie 2015 precum și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, hotărârea primei instanțe, hotărârea suplimentară cât și decizia Curții de Apel sunt neîntemeiate și urmează să fie casată, în temeiul art. 432 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b), c) și d) Codul de procedură civilă.

Astfel, au menționat că instanța de judecată și-a motivat hotărârea făcând o gravă confuzie, și anume faptul că suspendarea de funcție pe durata anchetei de serviciu ar fi o sancțiune disciplinară. Or suspendare din funcție nu reprezintă o sancțiune disciplinară, așa după cum a fost interpretat de către instanță.

De asemenea au invocat că, instanța de fond a anulat un ordin inexistent deoarece ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 474 ef. din 07 iunie 2015 a fost deja revocat prin ordinul Inspectoratului General al Poliției din 05 august 2015.

Suplimentar, au menționat că, instanțele inferioare neîntemeiat au ignorat în totalitate conținutul materialelor cât și a cererii de chemare în judecată din care se consemnează faptul că intimatul recunoaște faptul că a luat cunoștință cu mersul cercetării de serviciu și materialele acumulate la caz despre faptul neexecutării dispoziției conducătorului conform cerințelor acumulate la caz, iar neprezentarea

informației din motivul unor defecțiuni tehnice este unul nechibzuit și neîntemeiat (f.d. 137-142).

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 iunie 2016.

Potrivit scrisorii nr. 20835 copia deciziei a fost expediată la 06 iulie 2016 (f.d. 133), iar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a deciziei.

Cererea de recurs a fost depusă la 26 iulie 2016, respectiv, recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumente al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari